

ZDZISŁAW DRZYCIMSKI

1938 – 2022

W dniu 5 stycznia 2022 r. zmarł dr hab. inż. Zdzisław Drzycimski, pracownik Wydziału Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki Politechniki Bydgoskiej, wieloletni dziekan Wydziału oraz prorektor uczelni. Od ponad pięćdziesięciu lat uczestniczył w rozwoju telekomunikacji w Bydgoszczy. Był twarzą bydgoskiego, najlepszego okresu Krajowego Sympozjum Telekomunikacji.

Pochowaliśmy naszego kolegę 14 stycznia w Żołędowie pod Bydgoszczą. Spoczywa na małym cmentarzu, z którego dobrze widać niebo.

Zdzisław Antoni Drzycimski urodził się 16 listopada 1938 roku w Gdyni. W 1956 roku ukończył VIII Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku. Studia na Wydziale Łączności Politechniki Gdańskiej ukończył w roku 1964.

Po studiach podjął pracę w Okręgowym Urzędzie Telekomunikacji Międzyzmiastowej w Gdańsku. Już pod koniec 1964 roku został przeniesiony do Urzędu Kabli Międzyzmiastowych w Toruniu, a dokładniej do jednostki tego urzędu w Bydgoszczy. W 1965 roku rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Bydgoszczy, a od 1967 roku na stanowisku starszego asystenta. W początkowym okresie tworzenia Wydziału Telekomunikacji był współorganizatorem stanowisk teletransmisyjnych w laboratoriach. Później tworzył laboratoria naukowe w Zakładzie Teletransmisji, który istnieje do dzisiaj. Laboratoria naukowe Zakładu umożliwiały prowadzenie badań dotyczących wykorzystania statystycznych metod w telekomunikacji i medycynie.

W roku 1975 odbywał staż naukowy w Politechnice Budapeszteńskiej, gdzie zapoznawał się z pracami grupy zajmującej się wykorzystywaniem metod statystycznych do oceny jakości transmisji. Doświadczenia zdobyte podczas tego stażu oraz przy realizacji Centralnego Programu Badawczego CPBBP 01.16 wystarczyły do stworzenia pracy doktorskiej, którą obronił w Politechnice Gdańskiej w 1981 roku.

W tym samym roku został wybrany przez Wydziałowe Kolegium Elektorów na stanowisko prodziekana ds. nauczania i wychowania w kadencji 1981/84, a potem także w kolejnej kadencji 1984/87.

W roku 1988 współtworzył Podyplomowe Studium Telekomunikacji Cyfrowej, którego kierownikiem był przez wiele lat. W 1985 r. uczestniczył w przygotowaniu Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej *Kontaktronika*.

W 1987 r. był współorganizatorem Krajowego Sympozjum Telekomunikacji. Z Sympozjum tym od tej pory związał się na dłużej.

W 1990 r. został wybrany na stanowisko dziekana Wydziału Telekomunikacji i Elektrotechniki w kadencji 1990 -1993.

W 1993 r. z jego inicjatywy powstał system kursów szkoleniowych, będący dopełnieniem studium podyplomowego i stanowiący ważny element kształcenia ustawicznego. W tym samym roku został ponownie wybrany na stanowisko dziekana w kolejnej kadencji 1993-1996. W tym okresie istotnie poszerzył tematykę kursów szkoleniowych, a także poziom tych kursów. Dzięki wpływom finansowym z działalności dydaktycznej możliwe było poszerzenie bazy dydaktycznej i badawczej Wydziału oraz budowa wydziałowej sieci komputerowej.

Zdzisław Drzycimski wygłasza wykład inauguracyjny w roku akademickim 2009-2010

Prorektor Zdzisław Drzycimski wręcza dyplomy ukończenia studiów

W wyniku starań dziekana, zaangażowano pięciu naukowców ze Lwowa z tytułami profesora i stopniami doktora habilitowanego. Taki zastrzyk kadry umożliwił uruchomienie nowych kierunków badań, co w efekcie pomogło pracownikom Wydziału w uzyskiwaniu stopni naukowych.

Za osiągnięcia w pracy zawodowej był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, dwukrotnie Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej i został wyróżniony Złotą Odznaką Zasłużony Pracownik Łączności oraz Medalem za Szczególne Zasługi dla Akademii Techniczno-Rolniczej.

W 1997 r. w Moskiewskim Uniwersytecie Technicznym Łączności i Informatyki obronił rozprawę habilitacyjną, uzyskując stopień doktora habilitowanego nauk technicznych.

W tym samym roku został zastępcą dyrektora Instytutu Telekomunikacji, którą to funkcję pełnił do chwili wybrania na stanowisko dziekana Wydziału w kadencji 1999-2002. W 1998 r. Rektor ATR mianował go profesorem nadzwyczajnym Akademii Techniczno-Rolniczej.

W swojej karierze akademickiej był członkiem Senatu uczelni, rzecznikiem dyscyplinarnym do spraw nauczycieli akademickich oraz przewodniczył Uczelnianej Komisji Wyborczej. Był także członkiem kapituły Medalu za Zasługi dla ATR.

Był autorem dwóch monografii oraz współautorem prawie czterdziestu publikacji naukowych, prawie siedemdziesięciu referatów na konferencje naukowe i dwóch patentów.

Uczestniczył w pracach komitetów naukowych kilku konferencji, czasopisma Infotel oraz komisji nagród Targów Informatyki.

Przez wiele lat był członkiem Sekcji Telekomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk. Dwukrotnie powoływano Go do składu Sekcji Telekomunikacji Zespołu Elektroniki, Automatyki i Robotyki, Informatyki i Telekomunikacji KBN.

Krajowe Sympozjum Telekomunikacji i Teleinformatyki w Bydgoszczy

W miarę upływu lat w drugiej połowie XX wieku zwiększało się zapotrzebowanie na usługi telekomunikacyjne. Rozwój przemysłu, w tym wytwórców elementów elektronicznych, uznawano za zadanie priorytetowe. Podobnie działo się w nauce. Jako priorytetową dziedzinę uznawano elektronikę. Dlatego grupa profesorów związanych z resortem łączności, z inicjatywy prof. Sławińskiego, ówczesnego przewodniczącego Sekcji Telekomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, postanowiła zorganizować konferencję naukową. Patronat merytoryczny i naukowy Polskiej Akademii Nauk sprawił, że inicjatywa corocznej organizacji sympozjum spotkała się z gorącym przyjęciem i szerokim poparciem, szczególnie wyższych uczelni i instytutów naukowych zajmujących się problemami telekomunikacji. Z inicjatywy prof. Stanisława Sławińskiego, przewodniczącego Sekcji Telekomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, zostało powołane Krajowe Sympozjum Telekomunikacji. Miało ono umożliwić dyskusję między przedstawicielami różnych środowisk naukowych oraz między przedstawicielami nauki, przemysłu i eksploatacji.

Pierwszymi organizatorami tego sympozjum były Instytut Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej oraz Instytut Łączności. Obrady odbywały się w Borkowie k. Kielc w dniach 19 i 20 września 1985 roku. Ci sami organizatorzy przygotowali

Profesor Zdzisław Drzycimski i legenda polskiej telekomunikacji profesor Daniel Józef Bem

KST 2003. Zdzisław Drzycimski oblegany przez tłum dziennikarzy

KST 2001. Nie tylko władze państwowe... Arcybiskup Metropolita Gnieźnieński Henryk Muszyński w rozmowie z profesorem Zdzisławem Drzycimskim

li KST'86, które odbyło się w Ryniu k. Warszawy w dniach 19 i 20 września 1986 roku. Kolejne sympozjum KST'87 zostało zorganizowane w 1987 roku w Bydgoszczy na terenie Akademii Techniczno-Rolniczej (obecnie Politechnika Bydgoska im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich). Jego organizatorami były Instytut Telekomunikacji ATR oraz Instytut Telekomunikacji PW. Instytut Telekomunikacji ATR dysponował znaczną powierzchnią, umożliwiającą sprawne organizowanie obrad w wielu sekcjach tematycznych oraz prezentacje osiągnięć firm. Dzięki temu realizowano podstawowe cele założone przez Radę Sympozjum,

Rok 2005. Witold Graboś – prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty gratuluje Zdzisławowi Drzycimskiemu tytułu Lidera Telekomunikacji oraz statuetki Złotego Cyborga. W tle kwiat polskiej telekomunikacji

jakimi były: prezentacja przemian w telekomunikacji, wymiana poglądów między przedstawicielami różnych środowisk naukowych i przemysłu, prezentacja sprzętu telekomunikacyjnego oraz integracja środowiska telekomunikacyjnego, między innymi przez poszerzenie możliwości uczestnictwa w obradach sympozjum.

Z tematyką obrad nurtu naukowego korespondowała tematyka prezentacji firmowych, stanowiących istotny element prezentacyjno-promocyjny.

W KST'87 uczestniczyły 284 osoby, zgłoszono 140 referatów naukowych. Na wystawie 6 firm prezentowało aparaturę dla potrzeb telekomunikacji. Zostały także zaprezentowane 4 referaty firmowe. W kolejnych latach wzrastała liczba uczestników sympozjum, a także liczba wystawców i prezentowanych przez nich rozwiązań w zakresie sprzętu i technologii. W obradach KST'88 uczestniczyło 331 osób, przedstawiono 145 referatów przygotowanych przez przedstawicieli środowisk naukowych i eksploatacji. Na wystawie swoje osiągnięcia prezentowało 8 firm i przedstawiono 2 referaty firmowe. KST'98 to 768 uczestników, 170 referatów naukowych, 162 firmy na wystawie oraz 42 seminaria firmowe.

Zgodnie z założeniami Rady Programowej, szczególną uwagę zwracano na rozwój młodej kadry w nauce i przemyśle. W tym celu już w 1987 r. ogłoszono konkurs na najlepszy referat napisany samodzielnie i wygłoszony przez młodego uczestnika.

Ostatnie w tym cyklu obrady KSTiT w Bydgoszczy odbyły się we wrześniu 2008 roku. Sympozjum wróciło do Bydgoszczy już tylko raz, dziesięć lat później. W ciągu tych dziesięciu lat straciło swój rozmach i zasięg.

W okresie od 1985 r. do 2008 r. Radzie Sympozjum przewodniczyli profesorowie: Władysław Majewski, Marian Zientalski oraz Daniel Bem. Przewodniczącymi Komitetu Programowego byli prof. Stanisław Sławiński, prof. Władysław Majewski i prof. Józef Lubacz.

KST – a potem KSTiT – to od 1998 r. miejsce wręczania statuetek Złotego Cyborga liderom telekomunikacji polskiej. Statuetki do dzisiaj są fundowane przez olsztyńską firmę Sprint, a dla nagrodzonych stanowią uzasadniony powód do dumy.

Bydgoski okres sympozjów jest nierozłącznie związany z osobą prof. Zdzisława Drzycimskiego. Pełnił on różne funkcje w organach kolegijskich. Zwykle odpowiadał za prezentację sprzętu telekomunikacyjnego, która od początku była nieodłączną częścią sympozjów. Statuetki Złotego Cyborga otrzymali: organizatorzy KST, Akademia Techniczno-Rolnicza w Bydgoszczy oraz Zdzisław Drzycimski.

Opracował: Maciej Walkowiak

Zdzisław Drzycimski we wspomnieniach kolegów i współpracowników

Życie ludzkie składa się z chwil, które jak bity, tworzące wiadomość, odczytujemy wspominając. Zawsze każda z nich pozostająca w pamięci jest najsilniejszym sygnałem niosącym informację o człowieku. Pana Profesora poznałem na studiach, był moim nauczycielem, promotorem pracy dyplomowej, kierownikiem, dziekanem, prorektorem, pracownikiem, ale pozostał zawsze człowiekiem, który służył wiedzą, widząc dalej i szerzej. Dziękuję Panie Profesorze.

Jacek Majewski

Zdzisław, mój serdeczny Kolega z okresu studiów na Wydziale Łączności Politechniki Gdańskiej oraz w pracy na Wydziale Telekomunikacji w Zakładzie Teletransmisji naszej Uczelni. Rozmawialiśmy jako koledzy, cenił szczerość. Jego uwagi i opinie były zawsze oparte na faktach, nie miały drugiego dna. Zawsze mówił prosto w oczy. Jego krytyka była rozsądna, miała wartość merytoryczną, dobrze było ją poznać. Mówił szczerze, do czego zmierza. Starał się postępować zgodnie z zasadami wiary.

Był człowiekiem o mocnym i serdecznym charakterze, uczciwy, przyjacielski i wyrozumiały. Jako kierownik – wymagający, pilotujący i przewidujący przebieg realizacji zadań, zdecydowany i pewien swoich racji, silna osobowość.

Kolego, Cześć Twojej Pamięci.

Józef Zalewski